

C. in ipso præd^o & subter^o dicitur, ut ex dictis constat:
 sed ois cā formalis & realis, tam intrinseca, quā extrin-
 seca, ē cā cōiectæ subiecti, cuius ē cā formalis, aut mat^o.
 q^o ē cā cōiectæ partialis in ipso subter^o, & passione?
 q^o ē cā sufficiens, ut per illam fiat demonstratio. cetera
 genit. Adices. p^o Min. quia cā foris & realis, si sit in-
 trinseca, cāte cōiectæ subiecti, componendo illā in-
 trinsec; sicut sunt extrinsec, cāte specificando
 extrinsec, id cuius sūt cā. Ette.

Quis. cōiectio passionis cum subter^o hēt cā
 formalem, aut mat^o: q^o p^o neutram. Et demonstrari. contra-
 te procedit. Et Ans. quia cōiectio passionis cū subter^o, ē
 glām negatō. l. relatio rōis, ut supra diximus. Sed neq^o
 relatio, neq^o negatō rōis hēt cā formalem, l. ma-
 terialem: q^o p^o neutram. Et talis cōiectio demonstrari. Et Ans.
 Min. q^o in primis n^o hēt cā formalem, l. mat^o intrinsecam.
 cū n^o componat^o intrinsec; & mat^o, & p^o, deū neq^o extrin-
 seca, q^o n^o apparet quā sit illa cā extrinseca, q^o neq^o ne-
 gatō, neq^o relatio rōis hēt cā mat^o, aut formalem.
 By. Et Ans. Ad eius probationē, dicit. Mat^o afferendo
 cōiectio^o pass^o cū subiecto p^o subter^o ē negatione,
 aut relatione rōis: n^o ē partialit^o auctam. Deū ē Min.
 et ad cōns dico supponere falsā. supponit. n. in dicit

525
scientia demonstrari conessione passionis cu' subto p^osi
accepta; cu' t^o n^o p^osi, sed p^ontali accepta demonstrat. ut su-
pra diximus. q^o conecio formalis p^ota n^o heat con-
gria cam formalis et materiam; et conecio n^o p^oat q^o illa p^oo
demonstrari, inde n^o nihil contra n^oram secundam t^ore.
qua procedit de conessione p^ontali passionis cu' subto.

Do cap. 3.

Quart. Prima

Art. 1us 2us, et 3us.

In n^orio danda sunt aliqua p^ois.

Antequa^m q^o resolutio notanda est p^ooim p^o se notam est
illa q^o n^o h^oet mediu^m emse a p^oiori, q^o quod p^ooindret. et
ideo cognoscit et suis t^ois. et se h^oent prima p^oia, et alia
illis similia

Est in hac re duplex o^oia, i^o neg^a qua^m antiquoru^m n^o
nulli amplexi fuerunt. p^ontu^m est, quia si aliqua daret p^oo

p^ose

d'se nota, illa cognoscereb' ex suis tris, et sine discursu
 et con' n' pot' p' cam a priori demonstrari: s' nulla dabi
 proo, q' n' possit demonstrari a priori: q' utq'. P' Min: quia
 si alio darent', prent' ex' p'ia aliuu'is etois: s' h' h' h' h'
 p'ia, seu p'ois pouit' demonstrari a priori: q' utq'. P' Min:
 quia possunt demonstrari p' con'ctio', et p' alteram ex p'missis.
 Nam sicut eto demonstrat' a priori p' p'ra missas, ita una
 p'ramissa p' demonstrari a priori p' eto'm, et unam p'ramis-
 sare, v'g. q' Min: et eto'm altera p'ramissa v'g. Min: po-
 terit demonstrari a priori p' eto'm, et q' alteram p'ramissa
 v'g. p' maiorem. q' nulla dabi proo, q' n' pot' demonstrari
 a priori; et con' nulla dabi, q' d' h'it p' se nota.

2^a s'na qua' sequimur e' affirmatiua. P' quia
 proo p' se nota, e' illa, q' n' h'it cam, seu mediu' a priori
 q' ad' demonstrat', p'inde q' ex suis tris cognoscit': s' multa
 dandi h'imi p'ois: q' n'ero tales p'ois s'nt admittenda.
 P' Min: q' v'g. ha' p'ois (o' totu' e' maius sera p' e' impo-
 sibile e' id' s'nt a' et n' e', nulla h'it cam, seu mediu'
 s'nt se, p' qd' demonstrat' a priori, s'nt ex suis tris cognoscunt'.
 q' utq'. P' Ans: quia adherent mediu', uel illud mediu'
 h'eret aliud a priori, et sic in infinitu': uel n' p'rimu'
 n' e' dm ut p'et. si det' 2^a: q' ia' dabit' aliquid (et con'
 aliqua proo) qd' careat mediu' a priori, p'inde q' ia' dabit'
 proo p' se nota

525
Contra. si quoniam aliquis e vice infort etiam scientifica
uel cognoscit permissas certas, et evidentes, uel non si
: qd iam hinc aliquas proes q se notas, ne pe usas premissas,
q fuerint demonstrata a priori sequidem loquimur de prima
uice, q aliq infort etiam scientificam: si 2°: q n accipit
sciam, seu etiam scientificam; haec n neric requit premissas
certas, et evidentes cognititas.

Quare ad hunc locum. D. Alex. Ad uice probat³
D. de Min. et ad probatione illius. D. vris. Neg in una
premissa q demonstrari a priori q etiam, et q alteram
premissa. Ratio e quia neg etiam, neg alt premissa
e ca alterius premissa: sicut ut supponimus cosa pra
missa e prima pra, q prinde n hinc alia priora,
q q demonstrari poit a priori, a loquin nullibi susten
dicit, prinde q daretur processus in inprita in prijs.

Instabis, quia illa premissa n demonstrat q aliam et
q etiam a priori: demonstrabit in qd alias saltem a posteri
ori: qia n erit q se nota. D. D. cont. quidquid sit
de uice, qd supponit poe dari circulu in uice mali
q ma adim et phicabit. Ratio e quia qns demonstrat a
posteriori n desinit ee q se nota, si alioquin n hinc me
dium a priori smse.

¶ Possit dari circulus in diue ppqd.

Et q̄ resoluat̄ notandū ē, circulu^m tunc dari in dīcōe
q̄ a dīcōe regredimur ad probandas p̄missas p̄ quas dīcō
probata fuit. Notandū ē dīcōe uel pōtē ēē formalem;
uel mātēm seu obīuā. Dīstrōs formales sunt illa ē p̄o-
positiones, q̄ sūt in mātē: mātēs uē, sūt p̄ōs obīuā, seu ob-
ueta talia p̄ōs formalium. His positīs

Sic dīcō. in dīstrōe mātē, p̄ dari circulus: n̄
ita ē in dīstrōe formali. p̄ ē pars, quia in dīstrōe
mātē n̄ dāt̄ uerus dīscursus, et cont̄ n̄ opus ē, ut oīs p̄o-
missa sūt p̄ōs et notōs dīcōe: q̄ p̄m̄ refert, q̄ dīcō
uel illa p̄ōs p̄p̄ant̄ p̄o p̄missis, p̄m̄ q̄ dīcōe p̄o-
terit dari circulus mātē; et cont̄ in hoc ex p̄ōs, oīs aiāl
roale ē uisibile: oīs hī ē aiāl roale: q̄ oīs hī ē uisibilis;
p̄sumus. n̄ ita q̄ duos a hōs q̄ illis regredi; oīs hī ē
uisibilis: s̄t oīs aiāl roale ē hī: q̄ oīs aiāl roale ē
uisibile: et iterū oīs uisibile ē aiāl roale: s̄t oīs hī
ē uisibilis: q̄ oīs hī ē aiāl roale: in quo casu dāt̄ p̄o-
tas regressus a dīcōe ad probandas p̄missas mātē.
p̄tas: q̄ dāt̄ p̄o-ctus circulus in dīcōe mātē.

Et dīcō. 2^a pars dīcōis q̄ dāt̄. n̄ pōt̄ dari circulus
in dīcōe p̄o-ctus: q̄ si dāt̄ talis circulus, sequerēt̄ cāden-
tem ēē p̄ōs et p̄ōs alia in eodē p̄ōs ēē: q̄
cām ēē p̄ōs effectū; et iterū ēē p̄ōs magis illō, s̄p̄
illū a p̄ōs pōtē dīstrōari: s̄t hoc ē absurdū: q̄ dāt̄.

2° ut daretur circulus formalis darent fieri et hoc, illa met
 et hoc fieri, & fieri per se: sed hoc est impossibile:
 quod non potest dari circulus in demonstracione formali: propter illud
 quia, si premissa fieri erant alicuius priora, ad ad hoc non dis-
 cursiva, vel erant alicuius priora discursiva: si premissa non
 possunt fieri et hoc, quia ea fieri discursiva et ad dis-
 cursiva: quod tamen est impossibile, siquidem notitia discursiva
 distinguitur specie a discursiva, proinde quod non di-
 mitur potest transire in illa: Si daretur 2°: quod ea specificata
 fuerunt quod aliquid medium a priori; et contra tamen non possunt
 esse et hoc in circulo formali: alioquin significarentur
 de novo quod aliud medium, et contra tamen et non tamen eadem
 premissa: quod est implicatio.

Arg^o contra superiore Prima³.

Questio 1° in causis daretur effectus circulus: quod est dabi-
 tum in demonstracionibus: contra videtur recta, quia demonstracio
 fit per causas. Propter Aristotelem, quia per Aristotelem: tamen sunt tibi multo
 tamen (v.g. finis rei agentis, et agens rei finis): quod in causis
 daretur circulus: Confir. quia eadem ratio, una daretur potest demon-
 strari per se a se: et iterum eandem demonstrare: quod salu-
 tum daretur circulus. Ergo ad arguitur dicitur Aristotelem, afferendo
 in causis daretur effectus circulus: materiam; non vero formalem.

Nam cognitio vq; cā pna. qñ sumit ad probanda³
 effeente n̄ a discurs³, sō a tris. qñ a eadem cā pna.
 tis dōdrati p effeentem, eius cognitio ē discursiua a
 adeo cā n̄ p̄ regressus ab eadem notitia ad eandem.
 Dēn dicit cōis, asserendo dari circulu³ in dōib³ ma-
 lib³: n̄ u³ in formalibus. Ad proboc³ Arist³. c. Ap³. et
 dicit. cōis proportionate. Ad cōfir. dū teste qñs, una³
 definitione³ mat³ sū pta³ dōdrari per alia³, et uerū³
 eandem dōdrare. n̄ u³ p̄tr sū pta³. Nam dēgō qñ
 sumit pro p̄rio, cognoscit³ et tris: qñ u³ ē dū, cognoscit³
 q̄ discursu³: et ideo n̄ p̄ regressio ab eadem notitia
 ad eandem; et cōtr³ n̄ dāt³ circulu³ formalis.

2° Thi p̄ effus, quos cognouerunt, dōstrant cās a
 p̄teriori, et iterū per cās cā semel dōstratas, dōstrant et
 p̄s a p̄iori: q̄ dōstrant eorum circulu³. cōgr. quia in ḡtō p̄-
 babili p̄ dari circulu³: q̄ et poterit dari in dōdratio. cōtra ē
 bona a p̄antate rōis. Ans p̄, quia in probabilibus n̄ procedit
 ex cā n̄ria ad effu³: q̄ uerū poterit fieri circulu³, quin sequa-
 t̄ absurda, q̄ Arist³ inferbat. Dō ad argu³. c. Mai³ et Min³
 et dicit. cōis, asserendo qñs procedere ab effeentibus ad cās
 et e causis ad effus, fecisse circulu³ mat³; n̄ u³ p̄tr ten-
 de quo nobis ē q̄st. et ratio ē, quia notitia cā, que h̄et
 qñ cognoscit³ p̄ effu³, ē discursiua, et a p̄teriori, ac adeo

275
do diuersa ab illo, q̄ h̄c q̄n̄ effis cognoscit q̄ c̄im; Hoc n̄
n̄ d̄ discursiua, sed estis, unde iam n̄ d̄at regressio ab ead̄
notia ad eandem, et cont̄ nec d̄at circulus formalis. Ad
compr. due ans̄ eē uerū si procedat de circulo mali; falsū
aut̄ si procedat de circulo formali. De m̄ d̄st. conis ead̄
d̄st. Ad probat̄ antis. E. conis. et d̄st. conis eodem mi.
Breuius ē, quia tam in ḡllo obili, quam in d̄conditio, n̄ da-
ret circulus formalis sequeret̄ ^{liberis} nec prius et posterius
notus et ignotus a lio in ead̄ ḡie nempe a priori, q̄
ē absurdū. Item sequeret̄ eandem notia specificari
successiue per d̄ctia media, et transire, in n̄ discursi-
ua, in discursiua; quod ē impossibile.

Quaest. 2.

Art. Primus, et 2.

Definitio proo p̄se nota.

Et de p̄o p̄ris p̄se nota nota excludit. Notandum ē i p̄ro
eē dupl̄em, nempe formalem, et obiectiua; seu malam.
p̄ro formale ē illa, q̄ ē inimit̄. Obiua u, ē obiua q̄ p̄ris p̄ris
p̄ris; Notandum ē nobis hoc t̄ n̄ ē sermone de p̄rie p̄rali
sed de obiua; quia illa proprie d̄ cognoscibilis ex suis tris.

Item non e nobis verius a prior cogere, sed a veria q
 hac sola inseruit adscia. Notandum e id, qd dicitur
 cap. 2. q. 1. a. 2. nempe cum seu mediu a priori possi
 e duplx numeru esse, et quoad nosm. Mediu
 sm e qd e simplr mediu e illud, qd e a priori et
 a priori distinguit a subto prioris demonstranda, ut se hnt
 discursiuu rei admiratui (supposito qd discursiuu sit
 prima passio hnt, a qua imma emanet admiratui).
 Mediu aut a priori quoad nosm (quod e mediu sm
 quid) e illud, qd e nō pōeri, sed pōeri per intellu distingit
 a subto prioris demonstranda ut se hnt (aial reale) rei discursi
 sui, qui e prima passio hnt. His positis

Ita de qd prior gerse nota. Et illa qua e cognos
 cibilis ex suis tm tris, vel e illa, q n hnt mediu sm
 se qd demonstrari possit a priori. Ex qua definitione
 colliges nulla prior, congruentem e simplr gerse nota
 quia n inseruit adsciam, ut paulo ante notavi. Colli
 ges et nulla prior, q hnt mediu sm se (nempe certam
 completionem) et alioquin cognoscatur intuitiue ex suis
 tris e gerse nota, ut patet in hac prior: haec papirus cal
 bas, q cognoscatur intuitiue ex suis tris, et in n e gerse nota
 tum quia n e veria, sed congruens, tu, quia hnt mediu sm
 se (nempe certam completionem quatuor primariū qualitū,
 q e ca hnti alba dicitur) per qd pot probari a priori.

638

Quidam dicitur pro se nota in se in pro se nota
notam in se in, et in pro se nota, et quoad nos, ^{notam} quae uocatur
pro se nota dicitur in se in, et in pro se nota, et quoad nos, et aminat.
tr. Item dicitur pro se nota in se in, et illa, quae non habet
medium in se, ad in habeat illud, quoad nos, nempe de
pensione subiecti, quae ab ipso subiecto non dicitur rei, sed per
intus distinguit. Pro se nota in se, et quoad nos,
et illa, quae non habet medium in se, et quoad nos, et dicitur, et clare
cognoscibilis est uis tris. Unde colliges, ut aliqua pro se nota
pro se nota, in se, et quoad nos, non satis est si careat me-
dio utroque, si alioquin habeat tris ita obscuras, ut non clare ex
illis cognoscatur; et patet in hac pro se nota. Deus est firmus, et
vultus, et in hac Deus est, quae dicitur in se nota
in se in, et non quoad nos in, quia non nulli habeant medium,
a priori, habent tris obscuras et a nobis non clare cognosci-
biles.

Examinatio pro se nota.

Diuisio.

Diximus pro se nota dandi adaequate in pro se nota
notam in se in, et in pro se nota in se, et quoad nos.
restat ut exponamus et hanc diuisio recte se habet.

Est igitur in hac re duplex opinio. Est negatio, quae sequitur
Scotus et alij, asserentes nullam dari pro se nota in se in.

Ad omnem priorem, q̄ d̄ esse nota ^{in se}, et d̄ esse notam quoad nos, et contra priorem esse notam in se posse diuidi in illa duo membra assignata. Et ē quia nulla datur prior, quae pertineat ad v̄ membrum illius diuisionis: q̄ talis diuisio recte habet. Contra ē bona. Et Arist. quia q̄ habet priorem, potest habere medium in se, aut illud non habet: Si primum, nullomodo ē esse nota (siquidem corpus q̄ habet medium in se, habet et medium quoad nos): Si 2°, non solum ē esse nota in se, sed et quoad nos: q̄ nulla datur prior, q̄ pertineat ad v̄ membrum illius diuisionis.

2°: Ut prior dicatur esse nota, dicitur carere medio non solum in se, sed et quoad nos: q̄ si datur aliqua prior, q̄ habeat medium quoad nos, illa non erit absolute esse nota, et contra non pertinet ad aliquod ex membris illius diuisionis. Et Arist. ex de prioribus esse nota: dicitur non esse illa, q̄ ē cognoscibilis ex suis terminis, seu q̄ non habet medium a priori: sed prior, q̄ habet medium quoad nos, solummodo non caret medio a priori: q̄ si habet medium quoad nos non ē esse nota absolute. Compar. quia ut prior sit absolute esse nota, dicitur esse cognoscibilis ex suis terminis: atque prior q̄ habet medium quoad nos, non ē cognoscibilis ex suis terminis, sed per ipsum medium: q̄ prior, q̄ habet medium quoad nos, non potest dici esse nota, et contra non pertinet ad aliquod ex membris illius diuisionis. 3° p̄ Arist. prior esse nota, seu immediata, ē illa, q̄ non ē alia prior. sed prior, q̄ habet medium quoad nos, sed habet aliam priorem, nempe illam, in qua continetur tale medium: q̄ prior q̄ habet medium quoad nos, non ē absolute

105
et contra nec esse nota in se.

2^a Ina qua sequimur, e affirmatiua, illa defendit D.
Tho et alij et probati, quia eis pro se nota, aut hinc
mediu, quoad nos, aut illud n' hinc: si 1^a, e pro se nota in se
tm, et pertinet ad primu membru diuisionis, (ad quod et re-
uocantur proes, q' n' hinc mediu in se, neq' quoad nos; hinc
tm tres obscuros, et n' clare penetrabiles a noo intellu; quales
sunt illa, Deus est, Deus est finis et vnus, Ang^l
& spiritus sc^l. si det^r 2^a, e pro se nota in se, e quoad nos: q'
pro se nota in se, recte et adaequate diuidit in pro se no-
ta in se tm, et in pro se nota in se et quoad nos. Confor. quia
multa dantur proes, q' n' hinc mediu in se, et a se rati: q' si ali-
oquin illud hinc quoad nos, merito dice^r pro se nota in se
tm: n' in se, et quoad nos. et cont^r ad mittenda e praedicta
diuisio

Itq' ex dictis colligas proim pro se nota in se tm (q'
e primu membru praedictae diuisionis), constitui, seu q' si consti-
tui, tanqua^r ex pte, ex pte pro se nota in se in se, et ex
hinc, q' e tm, tanqua^r ex dca. Proim il' pro se notam in se
et quoad nos, quia e 2° membru diuisionis) constitui, et e
eadem pte pro se nota in se in se, et ex hinc quod e, et quoad
nos.

Inodanti arg^o pro i' Ona.

Ad 1^{am} argu^o pro^a Ma. dicitur. Ad eius probat^o c. Mai.
 et c^o p^o in Ma. et d^o 2° ora bene est una pro^a n^o h^ore medi^o
 sm se, et t^o habere illud quoad nos: et conti^o bene p^o e^o p^o
 nota sm se t^o, et n^o quoad nos, ut p^o in hac p^o h^ore d^o h^o
 cursum^o supposito q^o d^o d^o cursum^o sit e^o passio h^ois.
 Instabis: res d^o de n^oviari ab illo, q^o d^o h^oet sm se: q^o p^oro, q^o
 n^o h^oet medi^o sm se, absolute denirabit^o oibus mis p^ose nota,
 ac adeo n^o t^o sm se, s^o et quoad nos. Ex^o an^o e^o uer^o, si
 procedat ad n^ovi, qua^o res h^oet p^o ad se t^o: n^o si procedat de
 denir^o, qua^o res h^oet n^o sol^o p^o ad se, s^o et p^o ad n^ovi, ad
 n^ovi p^ont^o: ut contingit in denir^o p^o d^o p^ose nota, qua^o
 n^o sol^o respicit rem in se ip^o, s^o et respicit illa p^o ad n^ovi,
 p^ocepte q^o accipit^o sp^oecie. De^o d^o cont^o ob^o modo expli-
 cata.

Ad 2^{am} d^o an^o sta^o ut p^oro d^octi p^ose nota absolute, d^o g^ora
 loquendo, satis e^o si careat medi^o sm se q^o n^o illo n^o careat quoad
 nos: unde ad prob^o an^o d^o, q^o p^oro p^ose nota g^ora loquen-
 do, d^octi e^o illa, q^o caret medi^o a p^oro, intelligi de medi^o sm se,
 n^o de medi^o, quoad nos: ut q^o et explicauimus. De^o d^o Minor
 p^oro. Nam p^oro q^o caret medi^o sm se, d^o simpl^o carere medi^o,
 q^o n^o alioquin illud h^oet quoad nos: et ideo potente appellari
 simpl^o p^ose nota: n^o t^o oibus p^ose nota. Ad c^o p^o c. Mai.
 et d^o Ma. asserendo p^oro, q^o h^oet medi^o quoad nos t^o,
 n^o e^o cognoscibilem sm quia e^o h^ois t^o, e^o t^o cognoscibile

simpl^o

538
 sumptu ex suis tunc et tunc e, quia medius qd e' tunc quoad nos cu
 n' dicitur agere rei dicitur, ut se h'et i' aial' r'ate rei h'is
 n' dicitur medius sumptu, sed tunc tunc qd, proinde n' h'et, quoni-
 mus proo, q' h'et h'et particeps p'orem perse nota in tunc et tunc
 dicitur dicitur p'ore nota. Ad e' dicitur, per dicitur p'orem p'ore
 notam, et immitata e' illa, qua n' e' alia p'orem dicitur, et a
 ge rei. n' e', qua n' e' alia p'orem dicitur, et dicitur. Deinde ad
 Alin' dicitur, p'orem, q' h'et medius quoad nos tunc, i' tunc quid h'et
 alia p'orem (h'et illa, in qua continet tale medius).
 n' e' h'et sumptu alia p'orem tunc n' h'et medius tunc se, et agere
 rei dicitur. Denique II. cont.

us
 Art. 3

Qua p'ores sunt p'ore nota in se tunc?

Ut p'ores p'ore nota in se tunc (q' pertinent ad v' m'bra su-
 pra dicitur d'ivisionis) facile dignoscantur, notanda sunt sequen-
 tes d'ic'as.

1. d'ic'as. dicitur p'ore in qua p'ore e' d'ic'as dicitur, e' p'ore nota
 in se. n' tunc dicitur quoad nos. h'et pars, qua p'ore p'ore nota in se
 e' illa, q' n' h'et medius dicitur d'ic'as d'ic'as rei dicitur, q' dicitur
 dicitur dicitur coia talis p'ore, ad dicitur, sed nullo p'ore in q' p'ore
 e' dicitur dicitur, in q' h'et tale medius. p'ore p'ore in q' p'ore e' dicitur
 dicitur, e' p'ore nota in se. p'ore Alin', quia vel p'ore talis p'ore e'.

methicū, uel physicū. si t^o cu quibz methi, n̄ distinguantur in se
 a p̄i rei, n̄ p̄t unus eē cā sua mediū in se ad probandū ali-
 dū. si t^o cu nulla deest cā ob quā p̄iatiū physicū, uel mā
 aat p̄iā, cōiat subitū (nec n̄ una pars physica ē cā, cur alia
 cōiat subitū), nulla h̄c dabit, q̄ quā^o tale p̄iatiū dōns-
 trari queat: q̄ nulla p̄iatiū inq̄ p̄iatiū ē de cōiatiū subitū h̄c
 mediū in se, q̄ q̄ p̄iatiū dōstrari. p̄. Dein ē pars et̄is, q̄
 h̄c p̄iatiū inq̄ ē p̄iatiū, ē q̄ se nota in se, seq̄l̄ in se n̄
 h̄c mediū: et t̄ n̄ ē p̄iatiū nota quoad nos, ep̄ula eius t̄i n̄
 recte a nobis penetrant: q̄ n̄ dōs p̄iatiū inq̄ p̄iatiū ē de cōiatiū
 subitū, ē p̄iatiū nota quoad nos.

2^a et̄o. Cū p̄iatiū inq̄ ē passio p̄iatiū de subitū, methi
 ē p̄iatiū nota in se, n̄ in quoad nos. p̄iatiū aut nullo
 mō ē p̄iatiū nota. 3° p̄iatiū h̄c et̄o: quān̄ t̄i p̄iatiū: p̄iatiū q̄ n̄
 h̄c mediū in se, ē p̄iatiū nota in se: et p̄iatiū inq̄ ē passio
 p̄iatiū de subitū, n̄ h̄c mediū in se methi loquendo: q̄ t̄i
 p̄iatiū dein ē pars, q̄ p̄iatiū q̄ h̄c mediū quoad nos. Et subitū
 n̄ h̄c in se n̄ ē p̄iatiū nota quoad nos. Et p̄iatiū inq̄ ē passio
 p̄iatiū de subitū, methi h̄c mediū quoad nos, nemoc de p̄iatiū
 nitore^o insus subitū: q̄ t̄i. Et dein ē pars, quia p̄iatiū
 q̄ h̄c mediū in se, nullo mō ē p̄iatiū nota: s̄t p̄iatiū inq̄ ē
 passio p̄iatiū de subitū, physicū h̄c mediū in se: q̄ physicū
 nullo mō ē p̄iatiū nota. Et Min. quia t̄i^o physicū distingui
 reat̄ a subitū p̄iatiū d̄i^o inq̄ p̄iatiū: q̄ passio q̄ cōiatiū toti h̄c

305
pse poterit qd illa demonstrari, si qua p se nota sunt a se rei
distincta a subiecto: ac proin talis pro physice n onit p se nota
utrovis.

3° ego. ois pro neg^{ua}, cuius contra continentibus ubi di-
uersis praemittis, e p se nota sm a, n ta quoad nos. Et
e pars, quia ois negatiua, cuius contra praemittit ad diuisa
praemittis, n hit mediu sm se. Et p se nota sm se. Et hit e pars, quia huius
praemittis hont mediu: qd n snt p se nota, quoad nos. Et hit
quia illud, qis sub quo uniu³ contra continentibus, potius dicit
quoad nos ab alio qre, uel qre sub illo contenta, qua id, qd
sub ipso continentibus: qd p illa probari poterit, quoad eius in-
pora, diuise a toto qre opposito, et ab inuicibus illius: q
ut. Ut si uolens probare hanc proim: nullus ho e linea
assumas pro medio subiecta et ita dicas: nulla subiecta e
linea: scilicet e subiecta: q nullus ho e linea. Atqz ma-
cedens e hit intelligi et det de praemittis, magg neganti de se
diuisa spes praemittis contenta sub eodem qre: ut nullus ho
e equus. Poterit n demonstrari quoad nos, assumendo pro
medio diuisa unius ex praedictis speciebus, uel eius de praemittis

Qua praemittis p se nota sm se
et quoad nos?
Id e ut facile cognoscant praemittis sm se, et quoad nos C

et pertinent ad 2° membrum divisionis) notanda s. sequentes
 libros.

Prima etc. omnis proo idenata e p se nota utroq³ mo. Pr.
 quia nulla proo idenata hie mediū in se, nec quoad nos: qois
 e p se nota utroq³ mo. Pr. Aris, quia nulla dabit ei in se, uel
 quoad nos, qre ita coiat sibi ipsi: q nulla proo idenata hie me-
 diū in se, nec quoad nos.

2^a etc. Propositio, iij de p^o c^ontu p^onti de de p^onti, l.
 aliq pars, aut e p^onti de tota de p^onti: est utroq³ mo p se no-
 ta in suo p^onti. Dixit in suo p^onti q^o c^ontu p^onti una de p^onti
 p^onti in d^onti p^onti d^onti q^o alia. Pr. etc, quia nulla illar³ pro-
 positio hie mediū in se, aut quoad nos: qois e p se nota
 utroq³ mo. Pr. Aris q^o in p^onti nulla illar³ hie mediū in se
 utris p^onti. q^o d^onti et n hie mediū quoad nos, ita p^onti: quia
 q^o si a liq illar³ illud hie, p^onti illud, inq³ de p^onti p^onti de de p^onti.
 quia p^onti d^onti p^onti q^o de p^onti p^onti p^onti d^onti. Cut si d^onti p^onti
 aial roale de hie p^onti p^onti aial, et roale. q^o d^onti p^onti, n d^onti hie
 mediū quoad nos: q^o de p^onti. Pr. illud: quia nos semper accipimus
 de p^onti, ut resoluta usq³ ad p^onti p^onti p^onti: q^o nullus restat in ead³.
 q^o d^onti accipi p^onti ad illa p^onti p^onti.

3^a etc. Propositio neg³, cuius e^onti n e d^onti, e p se nota utroq³
 mo, ut hie: subia n e quantitas. Pr. q^o hie p^onti nullus hie

meduā sū se, et quoad nos, ut cogitanti p̄bit. q̄ cas

4^a Ob. proo disunctiva, q̄ constat p̄bitis contradictorijs
e p̄se nota utroq̄ mō, q̄ns multa pars est p̄se nota. B. q̄
vq. hae proo: s̄o vel d̄ albus, l. n̄ ē albus ē disunctiva, constat
q̄ ex p̄bitis contradictorijs quavis q̄bet n̄ ē p̄se nota: et n̄
p̄se nota utroq̄ mō: q̄? B. Min. q̄ nullū h̄it meduā sū se
aut quoad nos: q̄ utroq̄ mō ē p̄se nota. Quas illa p̄bit
p̄t demonstrari saltem quoad nos p̄ illud t̄ p̄bit, impositū ē
idem sū eī, et n̄ eī: q̄ saltem quoad nos n̄ ē p̄se nota?

Res. N. tris. nā adhuc ut p̄dicto mō p̄bit demonstrari, sicut
illud p̄bit eī eī illius p̄bit saltem quoad nos. Adm̄
negamus t̄ p̄bit aliquo mō q̄ illud p̄bitari, t̄q̄ p̄ meduā sū
cognoscendo. At id n̄ sufficit ut desinat eī p̄ se nota utroq̄
mō, cū nullū h̄it meduā sū se, nec quoad nos, et
h̄it h̄is p̄bit penetrabilis a n̄is m̄tū.

Ad cap 4.

Quaestio 1. Art 1. 111.

In hac q̄ agit Arist. de tribus p̄bitis d̄s q̄ appellantur p̄bita
posterioris. Nam de p̄bitis eī, p̄se et d̄: quoniam de p̄bitis n̄
imus m̄tū huius tractatus cap. 4, et h̄it p̄, ante oculos h̄ident.

Illud e

Illud u^o not^o est p^ota h^ore de ca^o qu^a est superior ad inferior: p^ota u^o est
 v^o p^ota i^o m^o i^o r^o p^ota p^ose; et p^ota u^o p^ose r^o p^ota: v^onde
 colliges i^o de p^ota p^ose, est p^ota de i^o. N^o i^o u^o u^o u^o. Nam
 v^o 1° albu^o est p^ota de omni r^o i^o i^o est i^o i^o est i^o. Non p^ose; na
 2° m^o. colliges est o^o p^ota u^o est est p^ota p^ose est aut^o 2° m^o: n^o i^o u^o:
 est u^o u^o. Na^o v^o i^o i^o est p^ota p^ose i^o i^o i^o; et n^o i^o est u^o r^o
 illius, quia n^o r^o est u^o i^o i^o. Colliges 3° o^o p^ota u^o est, est p^ota
 u^o de i^o: n^o i^o u^o u^o. Na^o v^o 1° i^o i^o est p^ota de i^o r^o
 i^o; et n^o i^o est u^o, quia n^o r^o est u^o i^o i^o. Colliges d^o i^o
 o^o p^ota p^ose, aut p^ota ad est i^o i^o i^o, aut u^o u^o i^o
 illius p^ota p^ose; q^o h^ore u^o i^o i^o est i^o i^o est i^o i^o est i^o i^o.

Ad cap. 9. c. 1.

Quaest. Prima.

De ob^o mali scientia.

Sunt, q^o p^ota u^o reperit^o in scia (ut i^o d^o i^o i^o ad
 cap. 2° q^o i^o a^o 2°). Nam p^ota actus scia, ob^o mali, u^o
 illud, sup^o q^o est i^o i^o actus) et ob^o p^ota, u^o i^o i^o me
 d^o i^o, s^o i^o i^o i^o, q^o p^ota i^o i^o i^o i^o ob^o; et q^o i^o i^o i^o
 cap. 2° usq^o ad h^ore d^o i^o i^o i^o i^o i^o. Sed n^o i^o d^o i^o
 de ob^o mali, ad q^o Arist^o 3° r^o i^o i^o i^o i^o i^o i^o i^o i^o i^o
 est, ut sit n^o i^o i^o; 2° ut sit p^ota i^o; 3° ut sit u^o i^o, qu^a i^o i^o i^o i^o i^o.

3